

РЕШЕНИЕ

№ 25930

гр. София, 26.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Слава Гьошева

при участието на секретаря Стаменка Симеонова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3602** по описа за **2026** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на заместник-директора на Териториална дирекция на Националната агенция за приходите – С., чрез юрк. К., срещу Решение № 4569/16.12.2025 г., постановено по АНД № 9814 по описа за 2025 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 96 състав, с което е отменено Наказателно постановление № 827664-F816114/20.05.2025 г., издадено от Ц. М. С., заместник-директор на ТД на НАП – С.. С наказателното постановление на „МЕТТРЕЙД ЦЕНТЪР“ ЕООД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], Национален стадион „В. Л.“, сектор В, офис IV, представлявано от управителя Р. Г. К., е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 лева на основание чл. 182, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност за нарушение на чл. 124, ал. 5 от същия закон.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на първоинстанционното решение, като постановено при нарушение на материалния закон. Касаторът счита за неправилен извода на районния съд, че обявяването за нищожен на Акт за установяване на задължение № П-22221024136233-135-001/13.03.2025 г. обуславя недоказаност на административното нарушение и незаконосъобразност на издаденото наказателно постановление. Поддържа, че производството по установяване на задължения и административнонаказателното производство

са самостоятелни производства, протичащи по различен процесуален ред, поради което нищожността на акта за установяване на задължение не води автоматично до незаконосъобразност на съставения АУАН и на издаденото въз основа на него наказателно постановление. Излагат се съображения, че нарушението е установено при извършена проверка, въз основа на събраните по преписката доказателства, а АУАН и НП са издадени от компетентни органи и съдържат всички изискуеми от закона реквизити. Иска се отмяна на решението на СРС и потвърждаване на наказателното постановление. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, се представлява от юрк. Ф., която поддържа касационната жалба. Не сочи нови доказателства. Моли съда да отмени решението на първоинстанционния съд и да потвърди наказателното постановление. Претендира разноски за двете съдебни инстанции.

Ответникът – „МЕТТРЕЙД ЦЕНТЪР“ ЕООД, редовно призован, се представлява от адв. Я., която оспорва касационната жалба. Не сочи нови доказателства. Моли съда да потвърди първоинстанционното решение. Претендира присъдени направените по делото разноски.

Софийска градска прокуратура – редовно уведомена, предсталява се от прокурор Д., който счита жалбата за неоснователна и недоказана и моли решението на СРС да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Административен съд София - град, X касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

С обжалваното решение Софийски районен съд е отменил Наказателно постановление № 827664-F816114/20.05.2025 г., с което на „МЕТТРЕЙД ЦЕНТЪР“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 лева на основание чл. 182, ал. 1 ЗДДС за нарушение на чл. 124, ал. 5 ЗДДС.

За да постанови този резултат, районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от териториално и материално компетентни органи, при спазване на сроковете по чл. 34 ЗАНН, както и че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до ограничаване правото на защита на санкционираното лице. СРС е приел още, че АУАН и НП съдържат изискуемите реквизити по чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. Независимо от това, районният съд е отменил наказателното постановление, като е приел, че извършването на административното нарушение е било установено с Акт за установяване на задължение № П-22221024136233-135-001/13.03.2025 г., който впоследствие е обявен за нищожен с Решение № АУ-4/09.04.2025 г. на заместник-директора на ТД на НАП – С., поради нарушение на процесуалните правила и липса на материална компетентност на органа, издал акта. Според СРС, предвид обявяването на този акт за нищожен преди издаването на наказателното постановление, административното нарушение не било установено от материално компетентен орган, поради което наказателното постановление подлежало на отмяна.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл. 220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от Софийски районен съд, НО, 96 състав.

„МЕТТРЕЙД ЦЕНТЪР“ ЕООД е регистрирано по ЗДДС лице с идентификационен № BG202496134. На 01.01.2024 г. „Петрол“ АД е издало на дружеството кредитно известие № [ЕГН] за данъчна основа 209,68 лева и ДДС в размер на 41,94 лева. При извършена проверка е установено, че кредитното известие не е включено в дневника за покупки на дружеството за данъчния период, през който е издадено. На 04.02.2025 г. до дружеството е изпратена покана за

корекция на неправилно данъчно третиране на доставка по ЗДДС, с която то е уведомено за несъответствие в дневниците за покупки и е поканено да подаде корекционни справки-декларации в 14-дневен срок по реда на чл. 103 ДОПК. На 13.03.2025 г. е изпратена покана за съставяне на акт за установяване на административно нарушение, а на 31.03.2025 г. е съставен АУАН № F816114. Въз основа на акта е издадено процесното наказателно постановление от 20.05.2025 г.

От доказателствата по делото се установява още, че кредитното известие е отразено от дружеството в справка-декларация по ЗДДС след издаването на наказателното постановление. Това обстоятелство е възприето и от районния съд въз основа на представеното по делото уведомление и показанията на разпитаната свидетелка С. А. А..

Настоящата касационна инстанция споделя извода на районния съд, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи и че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обуславят отмяна на наказателното постановление на формално основание. Споделя се и изводът, че сроковете по чл. 34 ЗАНН са спазени, доколкото процесното нарушение е квалифицирано като нарушение на ЗДДС.

Касационната инстанция не споделя обаче решаващият извод на СРС, че обявяването за нищожен на акта за установяване на задължение води до извод за недоказаност на административното нарушение и до незаконосъобразност на наказателното постановление.

Актът за установяване на задължение по ДОПК и актът за установяване на административно нарушение по ЗАНН имат различна правна природа, издават се в различни производства, от различни органи и преследват различни правни последици. Нищожността на акта за установяване на задължение е относима към данъчното производство и към валидността на този конкретен акт, но не обуславя автоматично незаконосъобразност на последващо или паралелно административнонаказателно производство, когато административното нарушение е установено въз основа на други годни доказателствени средства.

В административнонаказателното производство релевантно е дали са налице доказателства за осъществяване на състава на нарушението, дали АУАН и НП са издадени от компетентни органи, дали съдържат изискуемите от закона реквизити, дали е спазен процесуалният ред за реализиране на административнонаказателната отговорност и дали материалният закон е приложен правилно. В случая нарушението не се доказва единствено чрез обявения за нищожен акт за установяване на задължение. То се установява и от събраните по преписката писмени доказателства, включително кредитното известие, данните от отчетните регистри, поканата за корекция, АУАН, НП, уведомлението за последващо отразяване, както и от събраните гласни доказателства.

Съгласно чл. 124, ал. 5 ЗДДС, независимо от ал. 4, регистрираното лице е длъжно да отрази получените от него кредитни известия в дневника за покупки за данъчния период, през който са издадени, включително издадени от лица, на които е прекратена регистрацията по този закон. В случая е установено, че на „МЕТТРЕЙД ЦЕНТЪР“ ЕООД е издадено кредитно известие № [ЕГН]/01.01.2024 г. от „Петрол“ АД, което не е било отразено в дневника за покупки за съответния данъчен период. Няма спор, че това кредитно известие е било отразено от дружеството едва впоследствие, след издаването на наказателното постановление. Именно това последващо поведение допълнително потвърждава, че процесният документ е бил относим към отчетните регистри на дружеството и е подлежал на отразяване.

Ето защо настоящият съдебен състав приема, че административното нарушение по чл. 124, ал. 5 ЗДДС е доказано от обективна страна. Дружеството, като регистрирано по ЗДДС лице, не е изпълнило задължението си да отрази процесното кредитно известие в дневника за покупки

за данъчния период, през който същото е издадено. Деянието правилно е квалифицирано по чл. 124, ал. 5 ЗДДС, а санкционната норма е чл. 182, ал. 1 ЗДДС.

Независимо от горното, касационната инстанция намира, че в конкретния случай са налице предпоставките за приложение на чл. 28 ЗАНН, поради което наказателното постановление не следва да бъде потвърдено.

Съгласно § 1, т. 4 от Допълнителните разпоредби на ЗАНН „маловажен случай“ е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид.

Преценката за маловажност се извършва във всеки конкретен случай с оглед всички релевантни факти и обстоятелства, при които е осъществено деянието, включително характера на засегнатите обществени отношения, начина на извършване на нарушението, размера и значимостта на настъпилите или възможни вредни последици, поведението на нарушителя преди и след нарушението, наличието или липсата на данни за други нарушения, както и съотношението между тежестта на конкретното деяние и предвидената санкция.

Нарушението по чл. 124, ал. 5 ЗДДС е формално нарушение. За съставомерността му не се изисква настъпването на определен вредоносен резултат. Това обстоятелство обаче не изключва приложението на чл. 28 ЗАНН. Законодателят не е изключил формалните административни нарушения от приложното поле на института на маловажния случай. При формалните нарушения преценката за маловажност се извършва не само с оглед наличието или липсата на настъпили имуществени вреди, а с оглед конкретната степен, в която деянието е застрашило охраняваните обществени отношения, както и с оглед наличието на други смекчаващи отговорността обстоятелства.

В случая настоящият съдебен състав намира, че процесното нарушение разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид.

На първо място, размерът на данъка, свързан с неотразеното кредитно известие, е изключително нисък – 41,94 лева, при данъчна основа 209,68 лева. При тази стойност засягането на фиска е с незначителен интензитет. Наложената имуществена санкция е в размер на 1 000 лева, т.е. многократно надхвърля конкретния размер на данъка, свързан с процесното кредитно известие. При тези данни налагането на имуществена санкция дори в минималния предвиден размер се явява несъразмерно спрямо конкретната тежест на деянието.

На второ място, по делото липсват данни за системност в поведението на дружеството или за други идентични нарушения, които да обосновават извод за трайно незачитане на установения данъчен ред. Обстоятелството, че нарушението е извършено от регистрирано по ЗДДС лице, само по себе си не е достатъчно, за да изключи приложението на чл. 28 ЗАНН. То е елемент от общата преценка, но не дерогира задължението на наказващия орган и съда да преценят конкретната степен на обществена опасност на всяко отделно нарушение.

На трето място, процесното кредитно известие е отразено впоследствие от дружеството. Действително това е сторено след издаването на наказателното постановление, поради което не заличава извършеното нарушение и не изключва съставомерността на деянието. Последващото отразяване обаче е обстоятелство, което следва да бъде отчетено при преценката за обществената опасност на конкретния случай, доколкото сочи на преустановяване на противоправното състояние и на липса на трайна последица от нарушението.

На четвърто място, от доказателствата по делото не се установяват допълнителни вредни последици извън самото несвоевременно отразяване на кредитното известие. Не са налице данни за укрити обороти, за системно неизпълнение на задължения по ЗДДС или за поведение, насочено към трайно избягване на данъчни задължения.

В този контекст следва да се отчете и принципът на пропорционалност при реализиране на административнонаказателната отговорност. Санкцията следва да бъде съобразена не само с абстрактната обществена значимост на нарушената правна норма, но и с конкретната тежест на извършеното деяние. В случая предвиденият от закона минимум на имуществената санкция е значително по-висок от размера на ДДС, свързан с процесното кредитно известие. Това налага извод, че целите на административното наказание по чл. 12 ЗАНН могат да бъдат постигнати в достатъчна степен чрез предупреждение, без налагане на имуществена санкция.

Приложението на чл. 28 ЗАНН не представлява освобождаване от последиците на нарушението по целесъобразност, а е въпрос за правилно приложение на закона. Когато са налице предпоставките за маловажен случай, наказващият орган следва да не наложи наказание и да предупреди нарушителя. При съдебен контрол, когато съдът установи, че предпоставките на чл. 28 ЗАНН са били налице, но не са били приложени от административнонаказващия орган, наказателното постановление подлежи на отмяна, като съдът предупреждава нарушителя по реда на чл. 63, ал. 4 ЗАНН., че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Обжалваното решение отменя наказателното постановление, но не съдържа предупреждение. Касационният състав приема, че предупреждението следва да се направи с настоящото решение.

Ответникът по касационната жалба е направил искане за присъждане на разноски. С оглед крайния изход на делото, на ответника следва да бъдат присъдени разноски за касационната инстанция в размер на 240 €, представляващи адвокатско възнаграждение

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, X касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4569/16.12.2025 г., постановено по нахд №9814 по описа за 2025 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 96 състав

ПРЕДУПРЕЖДАВА „МЕТТРЕЙД ЦЕНТЪР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизане в сила на настоящия съдебен акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на „МЕТТРЕЙД ЦЕНТЪР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], сумата от 240 €, представляваща разноски за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове: 1.

2.